

[Alfred Jensen.]

ningen eller huslejens forhøjelse. Jeg må takke for oplysningen. Jeg er ikke forvænt med at få oplysninger, så jeg takker for lidt. Men jeg havde egentlig været mere tilfreds, om jeg havde fået oplysning om, at regeringen og regeringspartiet ikke ønskede at gå med til en forringelse af byggestøttelovgivningen og ikke ville være med til en almindelig forhøjelse af huslejen. Nu ved jeg nok, at det spørgsmål ikke er til forhandling i dag, det får vi vel svar på siden hen.

Det er rigtigt, at jeg har besværet mig over de arbejdsvilkår, der bydes vort parti. Det er ikke, fordi jeg ikke er i stand til for egen regning at følge sagernes gang og gøre mine betragtninger — det kan jeg gøre, og det gør jeg —, men det er, fordi jeg, selvom jeg gør det, så alligevel mangler de oplysninger og det materiale, som partierne får i udvalgene, og som gør det muligt for dem at arbejde lettere og mere nøjagtigt.

Mine bemærkninger om rigsdagens værdighed angik ikke de vilkår, der bydes mig, men den måde, man affatter betænkninger på; det er naturligvis også arbejdsvilkår, der bydes mig, men det er samtidig arbejdsvilkår, der bydes den ganske rigsdag. Efter min opfattelse kan hverken rigsdagen eller befolkningen være tjent med, at der efter udvalgsbehandlinger som dem, der har fundet sted af forskellige love, ikke i betænkningen findes sådanne oplysninger, at man kan se, hvilke virkninger de ændringer, der er foreslået, får, og jeg mener dette specielt nødvendigt, hvor det drejer sig om et storpolitisk forlig. Jeg henstiller, at man bringer disse oplysninger, så alle så nogenlunde kan gøre sig bekendt med, hvilke virkninger dette forlig vil få. Materialet må foreligge, det må have været i udvalget. Det er altså bare spørgsmål om at få det trykt, om at få det bragt frem.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller mente det nødvendigt i anledning af mine bemærkninger om børnetilskuddet at fastslå, at hans parti altid, når der havde været tale om rabatkortenes bortfald, havde indtaget et standpunkt, der tog hensyn til socialpolitikken. Jeg skal ikke bestride, at der altid, når det ærede medlem har talt om disse sager, har været talt om familiepølitik og socialpolitiske hensyn. Det er en reel ting, men man sporer det blot ikke i det forlig, der ligger her. Dèr er det nemlig ikke socialpolitiske hensyn, der tages ved modregning af børnetilskuddet ved skattebetalingen, dèr er det skattepolitiske hensyn. Man kan selvfølgelig henfalde til betragt-

ninger over de ulemper, der er ved rabat-kortordninger. Det er fuldkommen korrekt, at der er visse ulemper ved, at man er nødt til at bruge rabatkortene til indkøb af bestemte artikler. Det er også rigtigt, at man ikke selv er herre over sit forbrug, og at andre i nogen grad kan konstatere, hvorledes ens økonomiske stilling er. Men det bortforklarer ikke, at medens man havde disse ordninger, blev rabatkortene givet til folk, der virkelig trængte til det, og blev givet til dem på en sådan måde, at de var i stand til at bruge pengene netop til de formål, som var tiltænkt, hvorimod den nu foreslåede ordning med børnetilskud bliver en skatteforanstaltning.

Nej, vi må have en ordning, som gør det muligt, at familien får børnene, får børnetilskuddene . . . (munterhed) . . . ja, jeg vil også håbe, familierne får børnene, men det var faktisk ikke det, jeg tænkte på — at familierne får børnetilskuddet udbetalt, så de er i stand til at bruge pengene til de formål, som jeg formoder man har tænkt pengene skal bruges til, og som i hvert fald en stor del af befolkningen regner med at pengene er tænkt brugt til.

Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen var også inde på visse betragtninger over skattebetaling og børnetilskud og mente, at det var usømmeligt af mig at føre diskussionen ind på det plan, jeg har ført den ind på. Han hævder, at det er nødvendigt, at skatter betales. Ja, det skal jeg ikke bestride, og jeg har her hverken talt for skatnægtelse eller skattestrejke, ej heller understøttet de mennesker, der i sin tid brugte øksen for at forhindre udpantning. Jeg har talt for noget helt andet, nemlig for at de familier, der trænger hårdest til børnetilskuddene, virkelig får dem, og jeg har gjort opmærksom på, at der er folk, som på grund af en meget vanskelig situation kan være ude af stand til at betale skat, og som ikke vil få børnetilskud, men som efter den nugældende ordning ville få rabatkort. Jeg tænker på arbejdsløse, som ikke er i stand til at betale skat. Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Edvard Sørensen mener, at de arbejdsløse absolut skal betale skat og så give afkald på føden og snyde husværtens for husleje, eller han er enig med mig i, at der er situationer, hvor man ikke kan forlange skat af personer, f. eks. arbejdsløse. Skal de da ikke have børnetilskuddene? Som forslaget er udformet, får de det ikke, før de er i stand til at betale skat.

Jeg vil gerne nævne en anden kategori, de syge. Tusinder af sygekasseforsikrede har kun 40 øre i dagpenge i den almindelige